

พิมพ์ครั้งที่ 4

• วีรsws มีติประภา •

ยังเดือน อาบอส มนต์ราษฎร

THE
WRITER'S
AWARD

รางวัลเชิงคิดเห็น - วรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน

THE S.E.A. WRITE AWARD

Created to honour ASEAN writers - past, present and future.

คำประกาศของคณะกรรมการตัดสินรางวัล วรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (ซีไอที) ของประเทศไทย ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๖๘

คณะกรรมการตัดสินรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (ซีไอที) ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๖๘ มีมติเป็นเอกฉันท์ให้ นวนิยายเรื่อง 'ไส้เดือนتابอดในเขาวงกต' ของ วีรพร นิติประภา ได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (ซีไอที) ของประเทศไทย ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๖๘

'ไส้เดือนتابอดในเขาวงกต' ของ วีรพร นิติประภา สังท้อนภาพความล้มเหลวของการบริหารจัดการชีวิตในสังคม เสพติดศิลป์ของคนหนุ่มสาวอุดมคุณใหม่ แสดงให้เห็นผลกระทบของ การเผยแพร่หน้าร่างหัวงمامายาคติกับอุดมคติของสถาบันครอบครัวไทย ในขณะเดียวกันก็รุ่มรายไปด้วยการหยั่งถึงความงามอันบรรเจิดของศิลปะหลากหลาย รวมทั้งความดงามของธรรมชาติ

ผู้เขียนนำเสนอเรื่องนี้ผ่านสุนทรียภาพทางภาษา แสดงภาพรึ่งตาตรึ่งใจโดยเด่น มีภาวะกระทบทางอารมณ์สูงยิ่ง สามารถสร้างคำและประโยคที่เป็นอัตลักษณ์ได้ดี สามารถสร้างคำและประโยคที่เป็นอัตลักษณ์ได้ดี

นวนิยายเรื่องนี้เป็นอุทาหรณ์ด้านกลับ สำหรับคนรุ่นใหม่ เพื่อการหลุดพ้นจากความบอดใบ้างปัญญาและการไร้ศรัทธา

ยึดเนื้อหาในวิถีชีวิต 'ไส้เดือนatabอดในเขางวงกต' ของ วีรพร
นิติประภา จึงสมควรได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยม
แห่งชาติเย็น (ซีเรต) ของประเทศไทย ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๘

Thru ๗๙๙๑

รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิง วินิตา ดิถียนต์ ประธานคณะกรรมการตัดสิน

นร. ๐๖๙๙๑

นายบูรพา อารัมภิร

กรรมการ

ท.น.ว.

รองศาสตราจารย์ทวีศักดิ์ ปันทอง

กรรมการ

มนต์ ลูกทิ่ม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายวุฒิ สุนทรอทก

กรรมการ

Thru ๑๖๑

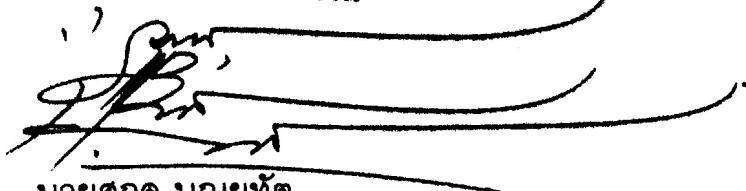
นางอมยิการ แสงกานะจัน

กรรมการ

กน.๙๙ ๑๖๑

นางกนกวนิ พจน์ปกรณ์

กรรมการ

นายสุกฤต บุณยหัต

กรรมการ

ไส้เดือน
ทางออก
กันเท琨 กาม

• วีรsws บันทึกประวัติ •

เลขทะเบียน	M 0147929
วันลงทะเบียน	12 พย. 2558
เลขเรียกหนังสือ	๙๘๑๗๖ ๒๕๕๘ ๕๑

- บันทึก -

กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มติชน ๒๕๕๘

ໄສ້ເດືອນຕາບອດໃນເຂວາງກຕ. • ວິວພຣ ນິຕີປະກາ

ພິມພົກຮ້າງແຮງ : ສໍານັກພິມພົມຕີ່ຈຸນ, ມັນວັຄມ ແກ້ວຂ່າຍ

ພິມພົກຮ້າງທີ່ສອງ : ສໍານັກພິມພົມຕີ່ຈຸນ, ມິຖຸນາຍັນ ແກ້ວຂ່າຍ

ພິມພົກຮ້າງທີ່ສ່ວນ : ສໍານັກພິມພົມຕີ່ຈຸນ, ສູງຫ້າຄມ ແກ້ວຂ່າຍ

ພິມພົກຮ້າງທີ່ສີ : ສໍານັກພິມພົມຕີ່ຈຸນ, ຕູກາຄມ ແກ້ວຂ່າຍ

ຮາຄາ ១៨០ ບາທ

ຂໍ້ມູນທາງບຽນນຸ້ກຮມ

ວິວພຣ ນິຕີປະກາ. ໄສ້ເດືອນຕາບອດໃນເຂວາງກຕ.-- ພິມພົກຮ້າງທີ່ ៥--

ກຽງເທິງ : ມຕີ່ຈຸນ, ແກ້ວຂ່າຍ. ແກ້ວຂ່າຍ ນ້ຳ.-- (ວຽກງານກ່ຽວກົງໄທຢາ).

១. ນວນິຍາຍໄທຍ. 1. ຂໍ້ເວົ້ອງ.

ສລະກີ.ສ'៣

ISBN 978 - 974 - 02 - 1222 - 5

ທີ່ປຶກກາສໍານັກພິມພົກ : ອາວັກຍົງ ດະນາທ, ສູພຈົນ ແຈ້ງເວົ້ວ, ສູ່ຊາດີ ສົກສວ່ວຽນ,
ປີຍັນນິ ສຸກວິທະພົບ, ໄພຣຕົນ ພົງສົມພານີ້ຍົບ, ນັງນູ້ ສິງຫະເຊະ

ຜູ້ຈັດກາສໍານັກພິມພົກ : ກິດຕິວຽວແນ ເທິງວິເໜ້ຍ • ລອງຜູ້ຈັດກາສໍານັກພິມພົກ : ຖຸຈິຮັຕນ ທິມວັດນ, ອົມສີທີ່ ຮີວະຈາກວຽວແນ
ບຽນນຸ້ກຮມການອົງປະກິດ : ສຸລັກຜົນ ບຸນປານ • ບຽນນຸ້ກຮມການສໍານັກພິມພົກ : ພັດລວກ ສາມສື

ຫົວໜ້າກອງບຽນນຸ້ກຮມການ : ສອງ ແສງຮສມື • ພິສູຈົນວັກຂ່າຍ : ສົກວິໄລ ປານສື່ຖາ

ກາງຝຶກເລີຍເອົາຕົ້ນ : ອັດສີ ເສັ່ນວຽກສົນ • ອອກແບບປົກ-ສິລປົກກວມ : ປະກາພວ ປະເສົງສິລາກ

ກາພປາກ : ດະວັນ ວັດຍາ • ປະກາສົມພັນນິ : ສູກຂໍ້ຍ ສູ່ຊາດີສຸຫາອວຣມ

ທາກທ່ານທີ່ສ່ວນສື່ອເລີນນີ້ຈໍານານມາກໃນຮາຄາພິເໜ້ຍ

ເພື່ອນອົບໃຫ້ວັດ ຫ້ອງສຸມດູ ໂງເຮົານ ອ້ອງອົງກາກກາງຖຸລົດຕ່າງໆ

ປັບປຸດຕ່ອໄທຍ່ຕ່າງໆທີ່ ບົງຍັກທຳນາດີ ຈຳກັດ ໄກສັບພົກ 0-ມະນະ-0-00ເມັ ຕ່ອ ຕະລະ ໄກສາຮ 0-ມະນະ-0-00ເມັ

ບົງຍັກພົກນິ້ນໂທ | www.matichonbook.com

ບົງຍັກທຳນາດີ ຈຳກັດ (ມໍາຫານ) : ១២ ດານເທິງທະບານຖຸມາລ ປະການິເວັນນີ ១ ເບຕະຫຼັກ ກຽງເທິງ ១០៩០០
ໄກສັບພົກ 0-ມະນະ-0-00ເມັ ຕ່ອ ຕະລະ ໄກສາຮ 0-ມະນະ-0-00ເມັ

ແມ່ພິມພົກສີ-ຂາວດຳ : ກອງງານເຕີຍພິມພົກ ບົງຍັກທຳນາດີ ຈຳກັດ (ມໍາຫານ) ១២ ດານເທິງທະບານຖຸມາລ ປະການິເວັນນີ ១
ເບຕະຫຼັກ ກຽງເທິງ ១០៩០០ ໄກສັບພົກ 0-ມະນະ-0-00ເມັ ຕ່ອ ມະນະ-0-00ເມັ

ພິມທີ່ : ໂງພິມພົກຕີ່ຈຸນປາກເກົດ ແກ້ວ/១ ນມງ ៥ ດານສຸຂາປະກາສົມຮຽນ ແກ້ວລັບພົມພົກ
ຈໍານາໂປກເກົດ ຈັງວັດນັກພົກ ១១១២០ ໄກສັບພົກ 0-ມະນະ-0-00ເມັ ຕ່ອ ມະນະ-0-00ເມັ

ຈັດຈໍາຫັນນ່ອຍໂທ : ບົງຍັກທຳນາດີ ຈຳກັດ (ໃນເຄືອມຕິ່ງນຸ້ກຮມ) ១២ ດານເທິງທະບານຖຸມາລ ປະການິເວັນນີ ១
ເບຕະຫຼັກ ກຽງເທິງ ១០៩០០ ໄກສັບພົກ 0-ມະນະ-0-00ເມັ ຕ່ອ ຕະລະ-ຕະລະ ໄກສາຮ 0-ມະນະ-0-00ເມັ

Matichon Publishing House a division of Matichon Public Co., Ltd.

12 Tethsabannarueman Rd., Prachanivate 1, Chatuchak, Bangkok 10900 Thailand

ກົບປົກສົມເປັນປົກຕ່າງໆທີ່ມີປົກຕ່າງໆທີ່ມີປົກຕ່າງໆ
ເພື່ອປົກປອງຮຽນນຸ້ກຮມ ລົດກາວໂລກຮອບ ແລ້ວສົງເລັນລຸກາວວິກິດຍອງພູວ່ານ

คำนำสำนักพิมพ์

~~~~~

นวนิยายที่เต็มไปด้วยศัพท์แสงสัญลักษณ์ในทุกจगaton ซาบซ่อนในเรื่องรักสามเส้าแสนธรรมชาติ ปูรุษด้วยเสน่ห์รายละเอียด ของความร่วมสมัยผ่านบุคลิก รสนิยม และการดำเนินชีวิตของตัวละครเรื่องนี้ ถ้าจะอ่านเอกสาร ก็เพลินใจไปกับลีลาการใช้ภาษาที่ลื่นไหลด้วยวรรณศิลป์ปิงpong ฉายให้เห็นชะตาชีวิตของผู้คนอย่างเราๆ ท่านๆ ที่มีชีวิตอยู่กับความรัก ผิดหวัง กำพร้า แสร้งหา ความจำเสื่อม บ้าอยู่กับการหลอกตัวเองและคนอื่น เพื่อรอให้จุดจบมาถึงในวันหนึ่ง

ส่วนถ้าจะอ่านเอกสาร ก็สามารถทำให้ขับคิด พินิจพิเคราะห์ และคาดเดาไปต่างๆ ได้อย่างง่ายดาย ว่าทำไม่หนอเด็กกำพร้า เหล่านี้จึงมีชีวิตที่แหว่งวินเสียเหลือเกิน อะไรที่ประติดประต่อชะตากรรมของทุกตัวละครเข้าด้วยกัน อะไรที่ทำให้พวกเขารอแล้วลังไปทั้งภายในและภายนอกจิตใจ

และถ้าอ่านแบบไม่คิดอะไรเลย ขอบอกว่าอย่างน้อยหนังสือเล่มนี้ก็จะทำให้รักดนตรี จนอดที่จะเสิร์ฟนาในยุคที่มาเปิดคลื่นไม่ได้ เมื่อถึงจากที่เล่าถึงอาหาร ก็อดที่จะค้นหน้านั้นไว้ แล้วออกไปหาซิม

ตามให้ได้ เมื่อบรรยายถึงพฤกษานานา ก็อยากจะมีส่วนที่เป็นดง
ดอกไม้อย่างนั้นบ้าง ส่วนเมื่อกล่าวถึงการเดินทาง ก็ฉุกคิดตั้ง
คำตามกับตัวเองว่า เรากำลังทำอะไรอยู่ และความรู้สึกเมื่อปิดหน้า
สุดท้ายลง ก็คือเราจะรักชีวิตมากขึ้น...เท่านี้ไม่เพียงพอหรือสำหรับ
การเป็นนวนิยายดีๆ เล่มหนึ่ง

ชื่อของ “วีรพร นิติประภา” อาจไม่คุ้นหูครหลายคน แต่ขอ
บอกว่า ความฉกาจกรรจ์ของฝีมือ การเล่าแบบไม่เร้าหรือ จะทำ
ให้ผู้อ่านลืมเรื่องนี้ไปได้ ทั้งที่จริงแล้ว นักเขียนสาวท่านนี้เดินอยู่ใน
แวดวงหนังสือมาอย่างนาน เพียงแต่ชอบอกไปสายโซะนามบ้าง
ก็เพียงเท่านั้น

เมื่อต้นฉบับเดินทางมาถึง เราจึงไม่รอที่จะจัดพิมพ์แต่ผู้อ่าน
ถ้าโปรดสังเกตให้ดีจะทราบว่าสำนักพิมพ์ไม่ค่อยมีผลงานนวนิยาย
ออกสู่สายตามากนัก ถ้าเป็นแนววรรณกรรม ส่วนมากก็เป็นเรื่องสั้น
มีแต่ “ไส้เดือนatabอดในเขาวงกต” เล่มนี้ที่โดดเด่นออกมาน่าจึง
ภูมิใจนำเสนออย่าง

ส่วนเรื่องที่คนอาจสงสัยว่า ทำไมไม่ใส่เดือนที่ไม่มีตาอยู่แล้ว
จึงยังatabอดอีก แต่ยังหลงอยู่ในเขาวงกตนั้นจะเป็นเช่นไร มีเพียง
ทางเดียวคือต้องเปิดอ่านเอง

แต่ที่แน่ๆ ก็คือ นวนิยายเรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับสัตว์ไม่มีกระดูก
สันหลังในตระกูลไฟลัมแอนเนลิดาแต่อย่างใด

หากนี่คือนวนิยายรักน้ำเน่าฉบับมาตรฐานเรื่องหนึ่ง

สำนักพิมพ์มติชน

คำบำบัดเขียน

~~~~~

ฉันเก็บจำประเทศของฉันในภาพของผืนแผ่นดินอันนุ่มนวล

ไม่ได้แสนสุข สมบูรณ์แบบ และยิ่งใหญ่เหมือนภาพในใจ
ใคร เป็นแค่ภาพเล็กๆ นับล้านปะติดปะต่อของชั่วเวลาที่ทุกอย่าง
ผันผ่านเรียบง่าย...อ่อนโยน ภาพของผู้คนที่จับกลุ่มนั่งคุยกันไป
ได้ทั้งวันด้วยเรื่องไม่ слับซับซ้อน ร่วมหัวเราะหัวเครื่อเป็นເຂາຕາຍ
กับสิ่งอันที่หาสาระไม่ได้ พยักพเยิดทักษายิ่มรางให้กันรายทาง
มองเห็นกันและกันและฟังกันได้ยินกระทิ้งถ้อยคำที่ไม่ได้เอ่ยเอื้อน

...ภาพเงียบไร้เสียงเลือนร่างของเมืองก่อนพายุ ก่อนการมา
ถึงของเสียงยีดราคาถูกสุด ก่อนมือตอบ ตีนตอบ หัวใจตอบ นกหวีด
ก่อนหน้ากากรีดเพี้ดยิ่มเยาะไม่เลิกราจะออกเพ่นพ่าน ก่อนระเบิด
ความดีชีวภาพจะทำงานและไวรัสเกลียดซึ้งจะแพร่ออกไปในอากาศ
หากับเชื้อโรค ก่อนคนไม่รู้จักกันจะมาบอกว่าคุณต้องคิดอย่างไร
เข้าต้องผันถึงสิ่งใด มันมีสิทธิอาศัยในบ้านหลังไหน เนอต้องอยู่

หรือตายเพื่ออะไร ก่อนพธุส瓦ท สัญลักษณ์ ศัพท์แสงยากๆ ที่ไม่อาจเข้าใจได้นับร้อยพันจะถูกบัญญัติขึ้น ก่อนผู้คนจะค้นพบจุดยืนยึดมั่นอุดมการณ์ เรียกร้องความถูกต้อง ก่อนหัวใจจะถูกปิดตาย...ง่ายดายพอๆ กับการปิดสนามบินและถนน ก่อนเราจะแข็งตันเอาไว้ข้างในตัวเราไปตลอดกาล

ฉันเขียนประโยคแรกในวันที่มานครดึงด้ำลงในมือด้วยก้นไฟและหยาดเลือดในลงอง ท่ามกลางเสียงหอดถอนใจเล่งอกที่กลบฝังสามัญสำนึกให้ตายลงทั้งเป็นไปอย่างซ้ำๆ ฉันเขียนและเฝ้าหวังตลอดทางว่าเรื่องจะไม่ต้องจบอ้างว้าง แต่กระทั้งถึงวันสุดท้าย มันก็ยังเป็นได้แค่เรื่องรักหวานเศร้า ของเธอ และของเขา...ไม่มีคำว่าเราลงเหลือ ในเรื่องเล่าของผืนแผ่นดินที่ครั้งหนึ่ง เมื่อนานมาแล้ว...เคยนุ่มนวลอ่อนโยนจนยากจะหาแผ่นดินใดในโลกเสมือนเสมอ

วีรพร นิติประภา

พระสังฆราช
สมเด็จฯ
ในหลวง

ແດ່ ຜູ້ສາບສູງທາຍໃນຂໍ້ມ ແບ່ງແກ່ງສ່າມ

เด็กหลงในตู้ปลา

ชลิกาซึ่งตอบจะรู้ความอยู่บ้างจดจำช่วงเวลาหนึ่นว่าเวลาที่บ้านมีแต่เสียง เป็นเศษเสี้ยวสำเนียงแผ่วเบา พังแทบไม่ได้ยิน เพรียกดังออกมากจากมุมนั้นมุนี้ตลอดเวลา เสียงพิมพ์ ครำครวญ กระซิบกระซับจับใจความไม่ได้ ทอดถอนใจ เสียงตะโgn กวีดร้องรำไห้ สะอึกสะอื้นในความมีด เสียงฝีเท้าย่างเดินทั้งคืน เสียงหวีดชี้นของลมที่พัดวนขึ้นมาจากแม่น้ำ ยกจะบอกได้ว่าเสียงพากนั้น กำลังดังอยู่จริงๆ หรือเป็นเพียงสัญญาณไร้ทางออกที่คงสะท้อนกลับไปกลับมาอยู่ในบ้านอย่างนั้นนานหลายปี นับแต่วันที่ชารียาเกิด... และแม่จับได้ว่าพ่อไปมีผู้หญิงอื่น

เดดจัดจ้านตลอดสาวไสวได้ฟ้าครีมอีมครีมตอนเพื่อนคนหนึ่งมาหาแม่ที่บ้านและน้ำตาเริ่มต้นการเดินทาง เอิ่ม หล่อนเริ่ม ก่อนจะต่อด้วยเสียงเบาๆ เกือบกระซิบ คนเด็กพูดกัน...ว่าแล้วก็พยักหน้า ครูไปที่นั่นทุกเย็น หล่อนมีพันหน้าซี่่ใหญ่ยื่นออกมา กับดวงตากลมโต

SIAM UNIVERSITY
CENTRAL LIBRARY

M0147929

สำนักหอสมุดกลาง
ม.สยาม

ายรักน้ำเป็นมาตรฐาน
รักกัน ลับเลา ความจำเสื่อม
คงความจริงของเป็นอีกหน่วยอย่าง
เพื่อบอกว่าบันเห็นอ่อนกัน
ตึก ไม่ใช่เรื่องใหญ่

9 " 789740" 212225"

นวนิยายไทย

www.matichonbook.com